

Sygn. akt IV U 1389/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasinski
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 marca 2014r. w S.

odwołania K. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 14 sierpnia 2012 r. Nr (...)

w sprawie K. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala K. G. prawo do emerytury od dnia 1 lipca 2012 r.

Sygn. akt IVU 1389/13

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 14.08.2012r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu K. G. prawa do wcześniejszej emerytury motywując to brakiem dowodu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przez okres 15 lat. Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony K. G. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury, gdyż przez okres ponad 15 lat wykonywał prace w szczególnych warunkach w charakterze maszynisty chłodniczego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, że ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat.

Wyrokiem z dnia 06.08.2013r. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie K. G.. Wyrok ten został następnie uchylony przez Sąd Apelacyjny w Lublinie, a sprawa została przekazana Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu wyroku Sąd Apelacyjny zalecił Sądowi Okręgowemu ustalenie stanu faktycznego w sprawie na podstawie dowodów jakie uzna za konieczne dla prawidłowego rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony K. G. urodzony dnia (...) złożył w dniu 20.07.2012r. wniosek o emeryturę. Organ rentowy uznał za udowodniony staż ubezpieczeniowy K. G. w rozmiarze 28 lat, 5 miesięcy i 22 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 7 lat, 8 miesięcy i 16 dni okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że ubezpieczony rozpoczął z dniem 30 grudnia 1974r. pracę w (...) Spółdzielni (...) w G. na stanowisku tokarza. Po dwóch miesiącach pracy zimą 1975r. przesunięty został na stanowisko pomocnika maszynisty urządzeń chłodniczych bez zmiany angażu. Z dniem 05.11.1987r. otrzymał angaż na stanowisko maszynisty chłodni. Na stanowisku tym pracował do 29.04.1996r. Pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania ubezpieczonego (k.69v-70, 29v, 12v-13), zeznania świadków: S. M. (k.13-13v, 64-64v), T. O. (k. 13v-14, 64v-65), F. P. (k.28v-29, 69v), S. K. (k.2969-69v), akt ZUS, akt osobowych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione. Zgodnie z art. 184 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W ocenie Sądu Okręgowego K. G. spełnia powyższe warunki. Udowodnił ponad 25 lat okresów składkowych oraz ponad 15 lat okresów pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów dotychczasowych. Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego, że w okresie od dnia 01.03.1975r. do 04.08.1995r. (do dnia wypadku przy pracy) stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w chłodni składowej na stanowiskach pomocnika maszynisty chłodni, a następnie maszynisty chłodni. Zeznania powoda potwierdzili świadkowie: S. M. (k.13-13v, 64-64v), T. O. (k. 13v-14, 64v-65), F. P. (k.28v-29, 69v), S. K. (k.2969-69v), którzy razem z nim pracowali. Zeznali oni, że ubezpieczony w spornym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę początkowo pomocnika maszynisty chłodni, a następnie po uzyskaniu stosownych uprawnień maszynisty chłodni. Ubezpieczony do dnia 04.11.1987r. miał angaż na stanowisko tokarza, lecz ubezpieczony zajmował się wyłącznie obsługą urządzeń chłodniczych. Innych prac nie wykonywał. Sąd uznał zeznania za wiarygodne, ponieważ są logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają. Nieścisłości jakie występują w zeznaniach świadka F. P. wynikają, w ocenie Sądu, z wieku świadka ((...) lata), jak i z faktu, iż pełnił on funkcję prezesa zarządu. Podlegali mu wszyscy pracownicy zakładu i trudno wymagać, aby po latach, dokładnie pamiętał co który z nich robił. Ostatecznie zapamiętał, że ubezpieczony zajmował się obsługą chłodni. Gdyby ubezpieczony przez większość okresu zatrudnienia w OSM pracował jako tokarz, to należy domniemywać, że to stanowisko utrwaliło by się w pamięci świadka. Fakt, że angaże w aktach osobowych nie odzwierciedlają rzeczywistego stanu rzeczy wynika również z tego że w zaświadczeniach o ukończeniu kursu BHP z 13.04.1983r. i z 13.04.1985r. widnieje stanowisko pracy ubezpieczonego – mechanik chłodniczy i maszynista chłodniczy. Na podkreślenie zasługują zeznania świadka S. M., który był bezpośrednim przełożonym ubezpieczonego. Świadek ten konsekwentnie zeznawał, że ubezpieczony od 1975r. pracował na stanowisku pomocnika maszynisty chłodni. Podobnie zeznali świadkowie T. O. i S. K.. Jak wielokrotnie podkreślał Sąd Najwyższy dla oceny czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonych mu czynności. K. G. otrzymywał angaże na stanowisko tokarza, lecz materiał dowodowy zebrany w sprawie jednoznacznie potwierdza, że w wymienionych wyżej okresach wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace przy obsłudze agregatów chłodniczych. Urządzenia te znajdowały się w chłodni składowej, na wydziale w którym pracowały osoby w warunkach określonych w załączniku A dziale X pkt. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Prace, które wykonywał ubezpieczony wymienione są w załączniku A dział XIV pkt.25 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych

warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). W sumie okresy pracy w szczególnych warunkach udowodnione w trakcie procesu i uznane przez ZUS wynoszą ponad 15 lat. Ubezpieczony nabył więc prawo do emerytury od miesiąca złożenia wniosku.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.2 kpc orzekł jak w wyroku.